

kou skladbu, proto tento nástroj opakuje frázi až do omrzení, k němu se přidávají další nástroje, jak je Schillinger „startuje“. Jako dirigent, který dává pokyn jednotlivým členům orchestru.)

Pondělí, středa, pátek... Samozřejmě musíme pracovat s aproximací, zaokrouhlením hodnot, protože běžné hudební nástroje fungují pouze v intervalu půltónu. Jediný nástroj, který nepotřebuje aproximaci, je tereminox.

A přidává se banka Citibank...

(Přidá se jiný hudební nástroj, ten předchozí opakuje vespod svoji frázi.)

Posloucháte hudební dialog mezi spojenými ocelárnami a bankou Citibank... konstantní průběh burzovního týdne. 357, 346, 357...

(Další nástroj má klesající tón.)

A to už je Hollywoodské studio Paramount, které – jak slyšíte – si v poslední době nevede právě nejlépe... (Ozve se tereminox.)

...a pro úplnost RCA Viktor, výrobce rádii a samotného tereminoxu. Posloucháte první burzovní kaskofonii s datem 24. října 1929. Tónová transformace trhu.

(A nejednou všechno ztichne. Změna světa. Zůstane jen spodní bzučení podprahových subwooferových basů. A to je krach na burze. Vejde Hoffman, Goldberg, později Teremin.)

Hoffman: Co se stalo?

Goldberg: Krach na burze. 24. říjen 1929, nejhorší den v novodobých dějinách Ameriky. Za jediný den poklesly cenové papíry o 14 miliard dolarů. Schillinger: Promiňte, pánové, jsem celý uválený, nestačil jsem se převléknout. Celou noc jsem byl vzhůru.

Goldberg: Špatné zprávy?

Schillinger: Hrozí, že moje akcie budou zcela neprodejně.

(Vejde, Teremin. Pokračuje zlověstný tón v hudbě.)

Teremin: Goldbergu, co budeme dělat?

Goldberg: Nechci předbít událostem, ale může to být hodně vážné.

Teremin: Může nás to ohrozit?

Goldberg: Může to ohrozit naše investory a sponzory.

Teremin: Možná je to přechodný jev.

Goldberg: Možná.

Schillinger: I když většina akcií dále klesá. Trh se dnes propadl o další čtyři miliardy dolarů. Což je podobné, jako bychom transponovali celou skladbu o dvanáct tónů.

Teremin: Kam?

Schillinger: Dolů pochopitelně.

Teremin: Co RCA?

Goldberg: Ta se snad nepoloží. Je to velká firma, mají vazby na newyorské bankovní domy.

Teremin: A tereminy?

Goldberg: Před týdnem začala sériová výroba.

Teremin: Kolik vyrobili?

Goldberg: Patnáct tisíc.

Teremin: Výborně. A prodaje?

Goldberg: Zatím jenom deset.

Teremin: Deset tisíc kusů? To je vynikající.

Goldberg: Ne. Deset kusů.

Teremin: Deset kusů?

Goldberg: Jak říkám.

Teremin: Deset jako deset? Oni prodali za celý týden jenom deset kusů?

Goldberg: Ano.

Hoffman: Od toho se můžeme odpíchnout.

Teremin: Hoffmani!

Schillinger: Jako celkové číslo je to katastrofa.

Goldberg: Ano. Tedy už neprodáme vůbec nic.

Hoffman: Proč?

Goldberg: Protože lidi prostě nebudou mít peníze.

Teremin: Tak zlevníme výrobu. Provedu nějaké inovace, uděláme jiný design...

Goldberg: Teremine, buď zticha. Ty ničemu nerozumíš.

Teremin: Co jsem řekl?

Goldberg: Tohle není jenom nějaká drobná nepřijemnost. Tohle může být totální krach celé americké společnosti.

Hoffman: Neviděl bych to tak černě.

Goldberg: Mě nebudete poučovat. Já jsem zažil, co se stalo v Německu v dvacátém třetím.

Hoffman: Co?

Goldberg: Hospodářskou krizi. Devalvace marky postupovala strašně rychle.

Schillinger: To byl ovšem extrémní případ.

Goldberg: Ale začalo to takhle. Nakonec byly výplaty dvakrát